

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Kupčija s sužnji.

Izseljevanje iz naših krajev se množi in posledice tega izseljevanja so čedalje obširnejše. Resnica je sicer, da je prišlo iz Amerike že mnogo denarja na Kranjsko in resnica je tudi, da se sedaj še velika večina izseljencev povrne domov, da torej pri nas izseljevanje ne pomeni take efektivne izgube na narodnem premoženju in na človeškem materialu, kakor na primer izseljevanje Italijanov v Južno Ameriko — ali v zvezi temu je izseljevanje jako žalosten pojav in tiči v njem velika nevarnost.

Naloga vseh narodnih strank je, da posvetijo izseljevanju vso svojo pazljivost in skušajo na eni strani delati na to, da se odpravijo vzroki izseljevanja, na drugi strani pa, da se izseljevanje tako uredi, da ostanejo izseljenci v zvezi s svojim narodom in se svojemu narodu ohranijo ter mu koristijo tudi kot izseljenci. Kolonizacija tistih, ki doma nimajo kruha, je eden največjih, če tudi najtežavnejših problemov slovenske narodne politike. To je vprašanje, ki ima za nas usoden pomen. Smer, v kateri se mora rešiti to vprašanje, je pač jasna: Izseljevanje se mora tako urediti, da izseljenci in njihovi otroci in nasledniki ostanejo ohranjeni Slovenstvu in da se z njimi razširi slovenski teritorij.

To se da doseči le z velikimi žrtvami in le z združenimi močmi. Zdaj se dejanski nihče ne zveni za to in tako izgubi narod tisoče in tisoče svojih ljudi.

Naši klerikalci posvečujejo že nekaj časa sem izseljevanju posebno pozornost. Toda ta pozornost izvira iz egoističnih namenov. Koder je kaj mrhovine, se zbirajo vrane — in koder je iz kake bolezni socialnega telesa dobiti kaj profita, tam se prvi oglase klerikalci. Vedno »rešujejo« ljudstvo, povsod je »osrečujejo«, a vedno le tako, da imajo le oni sami dobiček, ljudstvu pa pri tem osrečevanju še srajco sledejo.

Klerikalci so se zdaj združili z

nemško Rafaelovo družbo, da bi tudi pri izseljevanju imeli kaj profita.

Rafaelova družba je znana iz gališkega deželnega zbora. Tam so se svoj čas razkrile strahovite reči o tej družbi. Dokazalo se je, da je ta družba po svojih zaupnikih — katoliških duhovnikih — pregovorila na tisoče ljudi za izseljevanje, da jih je izkoristila in končno te nesrečnike prodala v sužnost. Vse to nečuveno početje Rafaelove družbe smo že svoj čas obširno pojasnili v »Slovenskem Narodu«.

In zdaj so postali kranjski duhovniki agentje te iste Rafaelove družbe in se z vneto pripravljajo na kupčijo s človeškim mesom, saj si obetajo obilnega dobička.

»Slovenec« je v soboto presenetil javnost s tem naznanilom. V svojem članku trdi, da namen Rafaelove družbe ni, pospeševati izseljevanje, pač pa izseljence med potjo in do cilja varovati in podpirati. In da bi nevedni ljudje šim gotoveje sedli na te limanice, se jim obeta brezplačen — svet.

To je seveda čisto navaden humbug. Pravi namen Rafaelove družbe je ves drugačen. Navadni agentje parobrodskih družb prodajajo vozne listke, sicer pa puste izseljencu popolno svobodo, da stori kar hoče. Rafaelova družba pa ni zadovoljna s tem, da dobi lepe provizije od parobrodskih družb za to, da se izseljenci peljejo z njihovimi ladjami, nego zasluži tudi lepe provizije od ameriških delodajalcev, h katerim izseljence dirigira. Izseljenec niti ne slutiti, da je »brezplačne svete« jako drago plačal.

Sicer pa res ne vemo, kako se morejo in smejo župni uradi brez oblastnega dovoljenja spremeniti v agenture tujega podjetja za izseljevanje. V tem oziru bomo poskrbeli, da se bo na pristojnem mestu vprašalo vlado in zahtevalo pojasnila. Zdaj vsakega agenta, ki nima koncesije, strogo zasleduje in kaznuje in to je prav. Ali bo župnikom in ka-

planom pod pretvezo, da dajo »dobre svete«, dovoljeno, agentirati za tuje podjetje in agitirati za izseljevanje? Že sedaj nima kmet več poslov — ali naj ti lakomni duhovniki še zadnjega posla spravijo v Ameriko? Prosimo somišljenike po deželi, naj posvečajo tej zadevi vso pozornost in naj nas obveščajo, kako kaj cvete kupčija s človeškim mesom, kateri so se posvetili duhovniki.

Iz delegacij.

Dunaj, 11. januarja. Del. dr. Kramar je kritikoval prvi ekspozé ministra zunanjih zadev. Trozvezo je imenoval diplomatsko arheologijo, ki ne more nikogar navdušiti. Pozdravljal je osvoboditev naše države iz pruskega jeroštva ter izjavil, da mora vsak, ki misli pošteno s to državo, odkrito želeči, naj bi avstro-ruski velešili neomahljivo prestali prevzeto nalogo na Balkanu. Govornik pa ne more razumeti, zakaj minister tako toplo hvali Grško, v nasprotju s Srbijo. Da je Grška mirna, je umljivo, ker se ima za vse, kar je dosegla na Kreti, zahvaliti Evropi. Proti Srbiji pa so v ekspozéju brez potrebe odurne in stroge besede. Nezaupnost do Avstrije se je gojila z Milanovo politiko in z ogrsko gospodarsko politiko, ki je naperjena proti Srbiji. Govornik je zagovarjal dobro politično in gospodarsko politiko s Srbijo. Dasi z zunanjo politiko v splošnem zadovoljen, glasovati mora proti proračunu zunanjega ministrstva z ozirom na obupne notranje politične razmere.

Del. grof Schönborn je hvalil ekspozé grofa Goluchowskega, naglašal je potrebo, da se dobro razmerje z Rusijo utrdi, pozdravljal je prijateljsko zblíževanje med Angleško in Francosko ter je končno priporočil, naj se mirovno razsodišče v Haagu izpopolni.

Del. dr. Šusteršič se je spravljal nad veto avstrijske krone pri papeževi volitvi. (Ali nimamo Slo-

venci nič nujnejših potreb? Op. stav.) S postopanjem vlade v balkanskem vprašanju je povsem zadovoljen, le želel bi, naj bi velesile hitreje in odločneje postopale, da se prepreči izbruh novih nemirov na spomlad. Srbski kraljevi umor je govornik obsodil, vendar srbski narod ne sme biti kaznovan za čin morilcev. Naša slovanstvu sovražna politika je sskriva srbskih razmer. Obnovitev trozveze vzame ravnodušno na znanje. Glasuje proti proračunu zaradi ugovaranja pri papeževi volitvi.

Del. dr. Sylvester je pozdravljal obnove trozveze in cilje v balkanski politiki. Glede italijanskih vseučilišnih tečajev je izjavil, da nimajo Nemci nič proti ustanovitvi takih tečajev na italijanskih tleh, le v Inomostu se ne smejo ustanoviti.

Del. dr. Stránsky je zahteval, naj se bolgarsko prebivalstvo ne zapostavlja mohamedansko-albanskemu elementu.

Del. grof Dzieduszycki je opozarjal, da ministru zunanjih zadev ustavno ni dovoljeno vplivati na notranje politične razmere, zato se naj na zadnje ne ozira pri glasovanju za njegov proračun.

V popoldanski seji so govorili še knez Schönburg, grof Zedwitz, Pergelt, grof Schönborn in Tollinger.

Po generalni debati je povzel besedo minister grof Goluchowski ter odgovarjal vsem govornikom na kratko. O trozvezi je rekel, da tvori ter bo tvorila tudi v bodoče temelj naše politike. Glede reform na Balkanu je rekel, da se je določil dveletni rok v izvršitev vseh kontrolnih sredstev. Govoreč o krvavem dogodku v Beogradu je izpovedal minister, da se je dal novemu srbskemu kralju močan migljaj v tem smislu, da se mu posreči v doglednem času napraviti zopet red. V tem smislu sta mu brzojavila avstrijski cesar in ruski car. »Toda prepričali smo se, da si kralj

Peter tega migljaja ni vzel dovolj k srcu ter se obdal z osebam, s katerimi občeovati se pač ne more zahtevati od naših zastopnikov.« Odgovarjajoč dr. Šusteršiču je rekel minister, da ga je presenetilo, ko je slišal, da so bila čustva katolikov močno vznemirjena zaradi veta pri zadnji papeževi volitvi. Dvomiti pa mora, da so te trditve izraz čustev katoliškega prebivalstva; minister ima popolno pravico trditi, da je dober katoličan, ki v tem oziru za nikomer ne zaostaja. (Tudi za dr. Šusteršičem ne!) Sedanji veto ni pravzaprav ugovor, temuč le želja, ki jo konclave lahko vpoštevata ali zavrne.

Češki deželni zbor.

Praga 11. januarja. Sklicanje deželnega zbora je skoraj neodložljivo. Vendar se stavita dva velika pogoja: Nemci morajo odnehati z obstruiranjem v deželnem zboru. Čehi pa v državnem zboru.

Dr. Koerber častni meščan.

Praga 11. januarja. Moravskemu mestu Ostrava se je dovolilo spremeniti ime v »Oderfurt«. Iz hvaležnosti je mestni zastop imenoval dr. Koerberja za častnega meščana.

Hrvatski sabor.

Zagreb 11. januarja. Danes se je zopet sešel sabor. Od opozicije so navzoči samo štirje poslanci. Pred prehodom na dnevni red je poslanec dr. Vrbanić odgovarjal na napade dr. Mile Starčevića v zadnjem zasedanju. Rekel je, da je neodpušljiv greh, da napadajo poslanci čiste stranke mesto skupnega neprijatelja raje hrvatske rodoljube. Govornik se ne sramuje, da je obzoraš in slavo-srb, ker ve, da je navzlic temu njegovo rodoljubje vsaj toliko, kakor patrijotizem dr. Franka. Vrbaniću je odvrnil Mile Starčević trdeč, da je Vrbanićeva stranka upropastila Hrvatsko. Pred razpravo o finančnem provizoriju je govoril še dr. Frank o neutemeljenosti vesti, da je bil od Khuena podkupljen, in o finančnini

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Prvi del.

VII.

Dne 8. maja 1797. je zadnji oddelek francoske armade zapustil Ljubljano. S tem oddelkom sta odšla tudi polkovnik Piccard in kapitan Fresia. Izmed vseh oficirjev sta se najtežje ločila, ker sta imela največ osebnih prijateljev.

V predvečer odhoda sta prišla še k Damjanovim, kamor so bili povabljeni tudi drugi gospodarjevi znanci. Bil je tih večer; vsem je bilo nekoliko tesno pri srcu. Kapitan Fresia, ki je sedel poleg Mare, se je sicer trudil, da bi pregnal to melanholijo, a ni se mu posrečilo.

Nakrat so se čuli na hodniku trdi koraki in koj na to je prihitela v sobo služkinja.

— Neki gospod je zunaj, ki bi rad govoril z gospodom Konradom.

Vsi so bili začudeni in Damjan je radovedno vprašal:

— Kak gospod?

— Duhovnik.

Konrad je bil že odšel iz sobe. Čez nekaj trenutkov se je vrnil, precej prepaden in vidno razburjen. Z njim je stopil v sobo rdečeličen duhovnik, kurat na Šmarni gori, Janez Svetlin.

— Kaj je pa Vas pripeljalo k nam ob ti pozni uri, se je čudil Damjan in ponudil duhovniku stol.

Kurat se je smehljalje priklanjal na vse strani. Bil je očitno v zadregi.

— E, gospod Damjan, je ječal, čudna stvar, prav čudna stvar. Saj gospodje — se je obrnil k družbi — me tako poznajo samo ona dva oficirja —

Konrad je bil med tem poklical polkovnika Piccarda in kapitana Fresia na stran in se z njima zapletel v živahen pogovor. Kuratu je bilo menda všeč, da ni bilo treba seznaniti se s francoskima častnikoma, kajti nadaljeval je s stereotipnim sladkim usmevom na ustih svoje pripovedovanje.

— Poklican sem bil za danes h kanoniku baronu Tauffererju. Siten Vam je ta človek in maščevalen — da je joj. Posebno jezo ima name.

S čim ste se mu pa zamerili? Ali ste se morda tudi za Francoze vneli?

— Kaj še! Kako morete kaj takega misliti. Ali nekaj drugega se je zgodilo. Enkrat je prišel kanonik na Šmarno goru. Ni še klobuka odložil, pa je že začel govoriti, kaj da bo za obed. Jaz revež otepam žgance, ta kanonik pa je govoril samo o zajcih in o jerebicah. Bolje se razume na kuho, kakor moja kuharica —

— Torej kaj se je zgodilo, je silil Damjan, ki je vedel, da ima kurat navado, vsako stvar na dolgo in na široko razpresti.

— Mene je ta snedenost jezila in sem si rekel, čakaj, tebe že izplačam. Peljal sem kanonika pred hišo in mu pokazal svoje tri kokoši, češ, naj si izbere, katero mu spečem. In res si je izbral najlepšo. Jaz pa sem vzel malo drobtin in roko, jih vrgel kokoši in rekel prav nedolžno:

Na na-pèt-pèt-na-le jej, — saj te bo še danes hudič požrl.

Vsi so se smejali, kurat pa je veselo vzkliknil:

— Kaj ne, da sem ga izplačal! Kanonika bi bila skoraj kap zadela, tako se je jezil. Rekel ni ničesar — a kokoš je celo sam snedel, meni pa pustil fižol.

— In to ste nam prišli zdaj povedat? Je vprašal Damjan. Vi ste res ljubeznivi.

— Kaj pa mislite! Prišel sem povedat nekaj drugega.

— Povejte vendar!

— Le poslušajte. Kurat je zopet izpraznil veliko čašo vina in potem nadaljeval.

— Zadnjič sem bil nekaj prav neumnega napravil. Škofijski ordinarijat mi je poslal ukor, češ, da že sedem let vsako nedeljo eno in isto pridigujem, o naglavnih grehih.

— Ali je to res?

Seveda je res, ali kaj bi se pripravljal na nove pridige, ko ljudem še tega ne vtepem v glavo, kar jim že sedem let pridigujem. Zato sem pa pisal v Ljubljano: »Vprašajte mo-

jega mežnarja, če ve, kaj sem zadnjo nedeljo pridigoval. Če ve, lahko storite z menoj, kar hočete, če pa ne ve, potem je to dokaz, da je moja pridiga o naglavnih grehih še vedno potrebna, četudi jo že sedem let oznanjujem. Za ta slučaj pa — psalm 32 verz. 9 — Da sem to pisal, je bila velika neumnost.

— Zakaj? se je čudil Damjan.

— Zato, ker pravi ta psalm »Ne bodite kakor konji in mule... Ves ordinarijat je bil razžaljen in skoro bi se mi bilo slabo godilo. — Zame je bila prava sreča, da ste storili to neumnost, je sedaj rekel Konrad in dal kuratu roko. Obrnivši se k družbi je dejal: Gospod kurat me je opozoril na veliko nevarnost; če ji utečem, bo to njegova zasluga.

Vsi so strmeli in začeli izpraševati, kaj se je zgodilo. Konrad je silil kurata, naj pove, kaj se je zgodilo in zgovorni kurat se je rad udal.

— Torej, za danes sem bil klican v Ljubljano zaradi onih svetopisemskih konj in mul.

negodbi Hrvatske z Ogrsko. V svojih izjavah je dokazoval, da Hrvatska sama ni pasivna, kakor trde Madjari, ampak da je njeno finančno stanje neugodno, ker jo Ogrska izkorišča. Prihodnja seja jutri.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta 11. januarja. Došlo je več peticij, ki obsojajo obstrukcijo. Čitanje teh dopisov je desnica hrupno pozdravljala. Potem se je nadaljevala podrobna debata o rekrutni predlogi. Razprava se še vedno mudi pri § 1. Prorokuje se, da bo obstrukcija trajala še ves mesec.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija 11. januarja. Hilmi paša je pozval k sebi načelnika Albancev Bairama ter se dolgo časa z njim posvetoval. Bairam je baje svedčano obljubil, da prepreči vsako demonstracijo pri prihodu civilnih agentov.

Položaj v Srbiji.

Beligrad 11. januarja. Jutri odpotujejo francoski, belgijski in romunski poslaniki. Položaj je resen ter se začnejo baje v tem oziru diplomatična pogajanja med Avstrijo in Rusijo. — Ravno kar se izdeluje za 6 milijonov srebrnega denarja po 1, 2 in 5 dinarjev. Srebrni denar iz leta 1875. s podobo Milana pride iz prometa.

Rusko-japonska vojna.

Peterburg, 11. januarja. Dasi je vsled zadnjega ruskega odgovora neposredna vojna nevarnost odpravljena, oborožujeta se vendar obe stranki in na obeh straneh se dela za utrjeno stališče.

Peterburg, 11. januarja. Ruska nota obsega pet sledečih glavnih točk: 1. Japonska dobi v Koreji razne koncesije. 2. V južni Koreji sme Japonska ne le v gospodarskem, temuč tudi v strategičnem oziru nastopati v smislu svojih koristi. 3. V severni Koreji priznava Rusija istotako Japonski vse prometne svobode, vendar se ne smejo tam utrjevati prostori ne ob morju ne v notranjosti. 4. Med Korejo in Mandžurijo mora ostati nevtralna zemlja v širjavi 50 km, kjer ne sme ne Rusija ne Japonska imeti nikakih utrd. Korejska cesta mora ostati prosta tudi za ruske ladje. 5. V Mandžuriji pripusti Rusija vsem velesilam zastopati svoje trgovinske interese.

London, 11. januarja. Sedaj se je šele zvedelo, da je le car odločil mirno rešitev rusko-japonske zadeve. Na sestanku vzhodno-azijskega sveta je car razburjeno zaklical: »Ali sem car ruski ali ne, ali sem mirovni vladar ali ne!« Po teh besedah je zapustil dvorano ter brzojavil generalu Aleksejevu, da ne sme ničesar ukreniti brez njegovega osebnega naročila. Za to pa je neresnično, da ima Aleksejev car-

Kanonik Taufferer me je grozno ošteval. Nakrat so se odprla vrata in vstopil je general Merwelt. Sam bog te je poslal, sem si mislil. Meni so seveda koj rekli, naj stopim v sosedno sobo in jaz sem hitro ubogal.

Kurat je nekoliko umolknil, kakor da je prišel v malo zadrego.

— E — no — kaj bi skrival — jaz sem pri vratih ostal in poslušal. Bil sem silno radoveden, kaj da hoče general. In prav je bilo, da sem poslušal. General je prišel namreč zaradi Konrada —

— Ni mogoče! Vsi so strmeli, ker je bil general Merwelt šele dva dni v Ljubljani.

— Da Vam povem na kratko — je nadaljeval kurat; zmenili so se, da bodo še danes Konrada zaprli.

Cela družba je bila tako prestrašena, da ni mogel nihče besede ziniti.

— Kanonik Taufferer je Konrada ovadil, da je odpeljal iz uršulinskega samostana neko nuno, dalje da je republikanec in sovražnik cesarja Franca. Zaradi te ovadbe je

jevo pooblastilo, prijeti z vojno, kadar se mu zdi to potrebno.

Milan, 11. januarja. Na japonsko križarko »Niashia« v Ženovi je bil pred njenim odhodom vprizorjen atentat. Nekdo je vtaknil med električno zvezo kos železa, da bi se zgodil stik in eksplozija. Železo je zgorelo, ne da bi se bila primorila kaka nesreča. Iz Specije so opazovali, da so ruske vojne ladje od daleč sledile japonskim.

London, 11. januarja. Rusi so zasedli železnico Hainmintun, 90 km od Njučvanga. Železnico strazi jo kozaki.

Dopisi.

Iz selške doline. »Edinost« smo imeli vedno za bolj klerikalno kot napredno, a vendar je dobila od selške farne knjižnice prav hud ukor, dasiravno ni tega zaslužila. Znaniti ga je dobila zato, ker je bralno in pevsko društvo »Ratitovec« bolj tolerantno in ima naročeno skoro vse slovensko časopisje. Naprednjaki se ne bojimo čuti dveh zvonov. Tudi na »Edinost« je naročeno društvo, odkar obstoji list »Edinost«. »Edinost« se je vrnila z jako olikano pripomočjo, katero je najbrže kaplan, napisal. »Kaj se nam vsiljujete ko veste, da vas ne maramo!« Torej klerikalci, oziroma duhovščina, se boje še tako nedolžnega lista kot je »Edinost«. Potem pa še pravijo, da so svobodni in za ljudsko prostost. Za sleparjenje ljudstva, za to ste, v tem oziru ste mojstri! Županstvo je imenitno sedaj na Češnjici. Briga se za občinska pota toliko, ko za lanski sneg. V decembru so vode, plazovi in usadi velikanske škode napravili, pri potih, poslopjih, po polju in travnikih. Mislite-li da se je mogočni g. župan kaj zmenil za vse to? Kaj še! On se meni le za to, da občini prav imenitno davke naklade, tako da smo zdaj prišli že na 85 odstotkov na goldinar. Prejšnje županstvo je stalo 500 K, zdaj ima župan tajnika, ki stane 600 K, sam sebi je pa za nič delati pripisal 500 K. Župnik Tomaž Rožnik in sedanji župan Čošt sta prej vedno pisarila, kake stroške ima občina in da se zapravlja občinski denar. Zdaj sta pa tiho, ker vesta, da sedanje županstvo lenobo pase, se ne briga, v kakem stanu so občinska pota v Buši, Bukovici, po Sevnici in drugod, in ko biljudje sami iz svoje inicijative nekoliko ne popravljali, bi bile kmalu vse občinske zveze pri vrugu. O, seveda, to bi še Bregovcov Miha znal 500 K od občine dobiti, gospoda »špilati«, in prezirljivo ravnati z vsakim, ki ni njegove stranke. Sliši se da misli sedanje nedelavno in s soobčani pristransko obžujoče županstvo lov pod roko oddati! Kak krik in vik je bil poprej, koliko je bila oškodovana občina poprej pri lovu, ko vendar županstvo ni nič zakrivilo pri oddaji lova. Zdaj ko Čošt to kaže, bi pa rad dal pod roko lov v najem. Da, da, vi ljubite kmeta, kakor koza vrečo soli! Naš mogočni župan prav rad hodi na katoliške shode in se tam šopiri ter se štuli za reševatelja ljudstva. Vprašamo ga samo, kaj so pripomogli k izboljšanju delavcev in kmetov konsumi po naši dolini, katerih duševni oče je on zraven dr. Kreka? Mimogrede bodi povedano, da je dr. Krek dne 27. grudnia zjutraj oznanil, jutri, to je 28.

prišel general Merwelt h kanoniku in zmenili so se, da aretirajo Konrada čim zapuste Francozi mesto.

V družbi je zavlada splošna zbežanost. Vseh se je polastil strah, samo Konrad je veselo vzkliknil:

— Naj me le aretirajo, če me dobe. A jutri, ko zapuste Francozi mesto, tudi mene ne bo več tu. Gospod polkovnik Piccard mi posodi vojaško obleko in kot francoski vojak pojdem z njim, dokler ne pridem na varen kraj.

Naslednjega jutra na vse zgodaj je odkorakal zadnji oddelek francoskega vojaštva. Na čelu temu oddelku sta jahala polkovnik Piccard in Konrad Podobnik, kapitan Fresia pa je vodil zadnjo stražo, kakor si je sam želel, češ, jaz sem bil prvi, ki je prišel v Ljubljano, naj bom tudi zadnji, ki jo zapusti. Bil je še mrak, ko so Francozi prišli mimo rotovža in nihče ni zapazil, da sloni na oknu Damjanove hiše črnolaso dekle in se topi v bridkih solzah. Trdo so korakali francoski vojaki in nihče ni slišal obupnega klica: Konrad, moj ljubi Konrad.

ali pondeljek bo sv. Tomaž, maša ob desetih pri sv. Tomažu, k Novemu letu je zapovedan post, pred sv. dnevom sveder ob enajstih litanij. Pa naj še kdo reče, da ni dr. Krek veleum in da še več mesecev ni nikake pijske pil. Se mu pozna, da samo vodo pije in kobilice je, ta Janez Evangelist, kateri vse kranjske farovže omede ter uči hujskati, kar že sami dosti ne znajo. Ali niso ravno konsumi najdražji in se le nekateri mogočnjaki prav imenitno rede ter se vozijo na stroške reveža delavca in kmeta? Zato pa tudi ljudstvo žezdalje bolj opušča te konzule, oziroma pijavke. Mogočnega katoliškega, le za svoje žep skrbnega župana pa prosimo, da podari nezasuženih 500 kron za oškodovance, oziroma za pravno občinskih potov, ker drugače bomo rekli, da žre in žre ljudski, oziroma občinski denar.

Več davkoplačevalcev.

Iz Novega mesta. Naša sl. čitalnica nam je s prijaznim sodelovanjem delavskega pevskega društva dala na Silvestrov večer prav lep ter zabaven večer. Uprizorila se je jako šaljiva enodejanka »Čegava je žena«, — zapelo se je par krepkih lepih pesmij ter zaigral nam je naš orkester nekaj čednih komadov z vso preciznostjo. Kratkotomali vsi navzoči bili smo s programom povsem zadovoljni. Drugače pa je bilo, ko se je otvoril ples. Naše pevke in igralke katere se trudijo po več tednov, da prihajajo k vaju — sede — ter se dolgočasijo — mesto da bi plesale. Zgodi se pač, da se kdo katere usmili — a še takrat moramo čuti iz ust kacega »frakirja« »schau wer tanzt«. Dovolj sramotno je, da se pri nas v čitalnici meščanska dekleta tako prezirajo. Tudi je umestno tukaj omeniti, da je zelo obžalovanja vredno — ako se posluša — ter sliši, koliko se po naši »narodni čitalnici« nemškutari. Zdelo se nam je pri zadnji veselici, da smo v »Kazini«, a ne v čitalnici. Poskrbeli bodemo pač, da se pri prihodnji veselici vse te nerednosti popolnoma odpravijo ter da postane v naši »narodni čitalnici« novo življenje. **Nefrakarji.**

Hribarjev večer v Pragi.

V Pragi, dne 9. januarja.

Češki narod ni sangvinik, nedostaje mu večših celo vsake temperamentnosti, hladen je in njegovo čustvanje je strogo umerno in ni tako lahko dostopen duševnim efektom, kakor naši slovanski bratje na solnčnem jugu. Toda, kadar se prebije lupina resnega ravnotežja, takrat prekipava njegovo srce od čustev in obvlada celo njegovo osebnost.

Noben drugi slovanski narod nima toliko smisla za idejo slovanske vzajemnosti, kakor narod češki; zato objema vse Slovane kakor rodne brate v gorki ljubezni, podreajoč vse svoje delovanje slovanski ideji. Rekli smo, da gojimo Čehi napram vsem slovanskim narodom enako bratsko ljubezen. To pa je le deloma res, zakaj ljubav, ki nas veže z Benjaminom med Slovani — s slovanskim narodom, se niti z daleka ne da primerjati s čustvi, ki jih gojimo napram drugim Slovanom.

Ko se je po Pragi raznesla vest, da namerava po dolgem času posetiti našo zlatu matuško Prago največji propagator slovanske, zlasti pa češko-slovanske vzajemnosti med Slovenci, župan Hribar, je bilo vse mesto pokonc in vse je bilo edino v tem, da ga je treba kot reprezentanta slovenskega naroda posebno počastiti. Na čelo te akcije je stopila češka podružnica »Slov. plan. društva«, kot tisti faktor, ki že zdavnaj praktično izvršuje idejo slovensko-češke vzajemnosti. In po inicijati tega društva se je priredil na divnem Žofinskem otoku sredi šumeče Vltave na čast županu Hribarju prekrasen večer, ki je jasno pokazal, kako ga ves češki narod ceni in spoštuje in kako zelo ume upoštevati velike njegove zasluge, ki si jih je stekel na polju češko-slovanske vzajemnosti in kot slovanski in vobče slovanski politik.

Velika, čarobno razsvetljena Žofinska dvorana je bila natlačeno polna nadodličnejšega občinstva. Zastopani so bili vsi sloji, staro in mlado, gosposdije in dame, vse je prihitelo, da s svojo navzočnostjo počasti v Pragi tako redkega, a vendar tako dragega in millega gosta.

Med vdeleženci smo opazili župana kraljevega mesta Prage dr. Srba s podžupanom dr. Grošcem, dra. Matuško, ces. svet. Neffa in Otta, vseučil. prof. dra. Reinsberga, dra. Chodounskega, dra. Heyrovskega, dra. Horbaczewskega, dra. Hennerja, dra. Hermana pl. Otavskega, dra. Hlavo, prof. teh. Hrazkega, zastopnika »Slovanskega kluba« dr. Scheinerja in dra. Černega, pis. Holecčka, ured. Kufnerja, mest. svet. dra. Prachenskega, nadinž. Tomšiča, svet. dež. odbora Mareša, Franto, Weiserja, prof. Nekuta, Taborskega, pisateljci Preisovo in Neureutterjevo, za-

stopnike raznih praških društev, časnikarje, literate in umetnike.

Častno soirejo je otvoril predsednik češkega odbora »Slov. plan. društva«, vseučil. prof. dr. Chodounsky. V svojem govoru je naglašal, kako močno se v zadnjem času poglabuje češko-slovanska vzajemnost v obeh bratah narodih in da se je vkoreninila že v vseh slojih. Glavni pospeševatelj in goreč zagovornik te vzajemnosti pa je g. župan Hribar, ki si ni samo stekel velikih zaslug za svoj narod slovanski, ampak za vse slovanstvo vobče. Kot brata Slovenca, kot iskrenega prijatelja naroda češkega in kot velikega Slovana pozdravlja ga vsa matuška Praga. Vse občinstvo se je dvignilo in po dvorani je kar zagromelo navdušenih »nazdar« in »živio«-klicev. Vsakdo je hotel se pririti k slavljencu, mu stisniti roko, ali mu vsaj pogledati v obraz. Šele po dolgem času so se polegile burne ovacije, da se je moglo nadaljevati s programom.

Gospica R. Matuševa je umetniško dovršeno zapela nekaj slovenskih narodnih pesni, kar je izzvalo med češkim občinstvom silno navdušenje. Tudi umetnik na goslih g. Kolař je sviral samo slovanske skladbe.

Nato se je dvignil župan Hribar, burno pozdravljen. V iskrenih besedah se je zahvaljeval za veliko počaščenje, ki ne velja toliko njemu, kakor narodu slovenskemu. Naglašal je, da ideja slov. vzajemnosti vse dalje razprošira svoje peruti in da je prijateljstvo med Čehi in Slovenci se poglabilo, kakor nikdar poprej. Ob burnem pritjevanju je nato končal svoj govor z željo, da bi tudi v bodoče Slovenci in Čehi ostali iskreni prijatelji in bratje in se borili vselej ramo ob ramo.

V prijateljskem razgovoru in v prijetni zabavi se je nato završil večer.

Bil je to krasen večer, na katerem je triumfirala ideja češko-slovanskega bratstva!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. januarja.

— **Res Carinthiacae.** Kako razumeva predsedništvo celovškega deželnege sodišča ravnopravnost slovenščine pri uradih, dokazuje nastopna njegova rešitev:

Präs. 3099/17/3.

Gospodu Andreju Slejko v roke gospoda dr. Alojzija Kraut v Kamniku.

Reševaje Vašo pritožbo zoper c. kr. okrajno sodišče v Trbižu, katero je izdalo na v slovenskem jeziku sestavljeno opominjevalno tožbo zoper N. N. zaradi 47 K. s. pr. plačilno povelje z dne 10. novembra 1903 oprav. št. M 143/3/1 v nemškem jeziku, se Vam naznani, da predsedništvo deželnege sodišča vsled iste ne more ničesar ukreniti, ker ob času vložitve do tične tožbe namesto predstojnika sodišča v Trbižu postavljen sodnik ni bil zmožen tudi pisмено uradovati v slovenskem jeziku.

Ker se mora smatrati, da je pritožnik jedino le zmožen slovenščine, izdala se je rešitev te pritožbe v slovenskem jeziku.

C. kr. predsedništvo deželne sodnije v Celovcu dne 30. decembra 1903.

L. S. Ullepitsch l. r.

Tukaj imamo uradno potrdilo, da so bile vse pritožbe o koroških razmerah na II. slov. odvetniškem shodu popolnoma opravljene. Kurzovec se je torej poslal za sodnika k sodniji, ki ima dostikaj s Slovenci opraviti, in ta kurzovec ni bil toliko slovenščine zmožen, da bi najpriprostejšo slovensko tiskovino izpolnil, kar zadene na Kranjskem slednji sodni pisar. Lep vseh zloglasnih »Schwindelkursove«! Še lepše pa je, da je ravnopravnosti slovenščine takoj konec, ako sodnik le sluti, da slovenska stranka nemara tudi nekoliko nemščino lomi. To je najbridkejša žalitev naše narodnosti. Če ta nova praksa, ki je v kričečem nasprotju z zakoni in z jezikovnimi naredbami ter z dolgoletno poprejšno lastno prakso koroških sodišč, obvelja, potem smo mi Slovenci osramočeni in ponižani pred vsemi drugimi avstrijskimi narodi, kojih se nobenemu ne odreka naravna pravica občeovati na domačih tleh z oblastmi v materinem jeziku. Pričakujemo od naših poslancev, da bodo vedeli varovati čast našega naroda in njega najprimitivnejšo pravico.

— **Deželnih podpor kleri.** kalni obstrukcionisti ne morejo preboleti. Prej so vpili: deželni odborniki bodo iz svojega vse plačali, kar bodo izplačali! Sedaj, ko deželni zbor ničesar ne izplača, jim pa zopet ni všeč, in tulijo, kakor šakal, ki se je v past vjel. Le tulite kolikor se vam ljubi! Ali deželni odbor se za to farško tulenje prav čisto nič zmenil ne bode. Podpore je požrla katoliška obstrukcija, in pri tem bode obstalo tudi naprej!

— **Ribniški krošnjarji** postali so Latinci. Silno so zadovoljni s Šusteršičevimi kvasarijami, katere je zadnjič v »Slovenec« pričbtil, in na katere se dr. Tavčarju niti odgovoriti ni videlo vredno. Pijani in nečisti ribniški pop pa piše sedaj, »da ribniški krošnjarji odpojejo Tavčarju in Višnjikarju gromoviti svoj rep-ponzorij, če se bodeta še kedaj ganila?« To je brezdvoybeno dobro povedano, posebno če upoštevamo, da so v ribniškem farovžu mladi gospod še pred kratkim nekaj potrebovali, kar je po glasu responzoriju nekoliko podobno. Bog daj sreče!

— **Učitelj Jaklič**, ta politična pokveka še vedno ne miruje. Poprej so se mu hlačice tresle, sedaj, ko je po mehki deželnege šolskega sveta srečno prestopil disciplinarno sodbo, pa se obnaša kot pijana muha, ter kriči, da sta Hein in Kaltenegger kapitulirala pred njim. To je čez vso mero nesramno, skoraj še nesramnejše, kakor tuje babnice pod tujim imenom vlačiti po ljubljanskih hotelih! Ali človečetu, ki se noč in dan zaganja v naše učitelje, bodi povedano, da si prej zlomi vratek, nego se pa sistem v deželi spremeni. Svetujemo mu, da naj je ponižen, ker v bodočem disciplinarnem slučaju ne bode nikdo več imel usmiljenja z njim, usmiljenja, kakor ga je sedaj še rešilo. Če ima Jaklič kaj možgan v glavi, bode vedel, kaj imamo v mislih!

— **Krainischer Lehrerverein**, društvo nemških ljudskih in srednješolskih učiteljev je na svojem običnem zboru dne 6. t. m. protestiralo proti klerikalni obstrukciji in proti sramotnim napadom dr. Šusteršiča na šolo in učiteljstvo ter apeliralo na merodajne faktorje, naj varujejo učiteljstvo pred to gonjo in naj poskrbe, da se čim prej izvede regulacija učiteljskih plač.

— **K. dr. Šusteršičevemu shodu 3. t. m.** »Christlichsocialer Arbeiterzeitung« št. 2 dne 9. jan. t. l. je prinesla prav zanimiv članek o shodu na starem strelišču. Ko bi človek o njegovem izidu ne bil dobro poučen, bi mislil, da je ta shod Ljubljani res smrtni udarec zaudal. Prav ponosno omenja, da se je shoda udeležilo nad 3000 delavcev obojega spola, ne samo iz Ljubljane, marveč skoro iz vse Kranjske. Da je bilo med udeleženci nad dve tretjini ženskega spola, tega seveda ne omeni, ker se boji priznati, da se med moškim spolom že dani in da si bodo v bodoče le še ženske v klerikalnem taboru dušne in telesne hrane iskale. Brez dvoma je smešna trditev, da so se delavci skoro iz cele Kranjske udeležili tega shoda. Prav zanimanja vredno bi bilo, ako bi dopisnik tega članka v »Christlichsocialer Arbeiterzeitung« povedal, iz katerih daljnih kotov Kranjske vse so se udeležili tega shoda. Radoveden sem, kdo je imel doma tako malo opravila, da se je potrudil v Ljubljano na ta shod. Pri tem pa ne mislim na Šiško, št. Vid, Vič itd. Ljubljanska okolica ni še cela Kranjska. Istina je, ko bi odšli delavci in delavke iz tobačne tovarne, ostali nam bi samo še oni, katere je radovednost na ta shod prignala in nekaj socialnih demokratov ter par teh nesrečnih liberalcev. Dalje imenuje zgoraj omenjeni list dr. Šusteršiča pogumnega in brezobzirnega boritelja. No, kak pogum ima dr. Šusteršič z dr. Krekom vred, o tem smo prepričani. Kdo jo je pa popihal in oder prepustil socialnim demokratom, ko je začelo vreti po dvorani? Če človek kriči in razsaja, to ni še pogum, marveč tak človek hoče le svojo bojazen prikriti. Pri teh mislih predstav-

jam si dečka, hodečega po samoti pozno v noč; ta poje in žvižga, da bi si strah pregnal. Človek bi mislil: Pogled ga no fant, kako je korajžen! Če bi pa kaj v bližini le količkan začel, takoj je klobuk v roki ali pa pod pazduho in lastne noge ga komaj dobajajo. Tako si mora človek tudi dr. Šusteršičev pogum na tem shodu predstavljati. „Christlichsocialer Arbeiterzeitung“ povdarja dalje Šusteršičeve obljube, kaj bo za blagor delavcev vse storil. Na njegove obljube je že vsak tako navajen, kakor pes na palico. Kaj so klerikalci že vse obljubili, toda le malo ali pa prav nič izpolnili. Pardon! Veliko so že storili! S svojimi konsumi so kmeta na njegovemu premoženju olajšali. Pa tudi delavci bodo končno sili njegovih praznih obljub in mu pokazali hrbet ali pa iz njegovega žepa zahtevali izboljšanje plače. Obljuba dolg dela in dolg raste s časom — in na graščini je kapital. — O dr. Kreku piše „Christlichsocialer Arbeiterzeitung“, da se je igral s socialnimi demokrati kakor mačka z miško. To pač verujemo, ker jih je pripravil do tega, da so mu šli na limanice. Pod častno besedo jim je zatrdil, da se jim dovoli govor, če mirujejo tako dolgo, da on in dr. Šusteršič razlijeta svoj blagoslov na zbrane verne ovčice. In res! Socialni demokrati so šli dr. Kreku na limanice, ker najbrž nikdo ni na to mislil, da so dobili klerikalno častno besedo. In kdo more trditi, da to ravnanje ni bilo po mačjem sistemu? Toda dopisun jo je vedel drugače zaobrniti, kakor imajo klerikalci sploh navado, in je hotel klerikalce oprati njihovega nečastnega ravnanja. Prav bahato trdi, da se imajo socialni demokrati samo milosti klerikalcev zahvaliti, da jih niso z liberalci vred ven pometal. G. Krek, zakaj pa niste takoj povedali, da ne dobi Linhart besede? Prepričani bodite, da bi dr. Šusteršič niti ne imel časa zbranih ovčic pozdraviti in shod bi bil razgnan, če bi tudi vse cigarete svoje rožne vence in škapulirje jele vihleti po hrbtih socialnih demokratov. Temu dopisunu v „Christlichsocialer Arbeiterzeitung“ bi prav topla priporočal, naj bi ne trosil med svet laži, marveč vesel naj bi bil, e za tako blamažo ne izve javnost. Ta članek služi mora vsekako v ironijo in norčevanje, ker pripoveduje o nekem res prav sijajnem shodu in vaš je pa bil le javna blamaža. Drugo pot niti v „Slovenec“ ne poročajte o takih shodov, sicer ne bo miru pred temi prešmentanimi liberalci, ki vse vidijo, vse slišijo, vse iztaknejo in — vse prav dobro razumejo in vse brez usmiljenja po zasluženju v javnost ponese.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Zaradi nenadnih tehničnih zadržkov, v prvi vrsti pa zaradi tega, ker se je včeraj popoldne pri generalni skušnji pokazala potreba, da ima orkester še več poskušanj za opero „Peter Švačić“, se je morala premijera Mandičevega dela odložiti na dan 15. t. m. Danes pa se zato ponavlja Cankarjeva satirična drama „Kralj na Betajnovi“, ki je v soboto dosegla sijajen uspeh. Spričo krasnih ocen se je nadejati, da se udeležiti občinstvo današnje lepe repize v številu, ki ga Cankarjevo delo zasluži.

— **Poštne vesti.** Poštna ekspedientinja gđ. Ivanka Božičeva je imenovana za upraviteljico pošte v Železnikih.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je vročil 200 K pokroviteljine g. dr. Gregorij Krek, c. kr. dvorni svetnik, akademik emerit. o. kr. vseučilišni profesor in dr. Gospod dvorni svetnik je sedaj že dvakratni pokrovitelj. Objavljajoč ta vedežni dar prosimo, naj bi dobrotnemu domoljubu sledilo mnogo mnogo posmehovalcev.

— **Veledušen čin.** Gospod Jakob Schöber, hišni posestnik na Dunajski cesti, je podaril za mestne uboge 300 kron.

— **Na korist Makedoncem.** Slovensko pevsko društvo „Lipa“ in tamburaški klub „Triglava“ prireditelja veliko veselico v prid nesrečnim Makedoncem dne 2. svečana v veliki dvorani Puntigamske pivnice, Turjaški trg št. 1.

— **Odbor II. skupine društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov** imel je dne 6. prosinca t. l. pod predsedni-

štvom sollicitatoria Josipa Christofa svojo redno sejo, pri kateri je poročal tajnik o delovanju skupine v zadnjih treh mesecih, blagajnik pa o blagajničnem stanju. Iz teh poročil posnamemo, da je skupina pridobila štiri nove ude, da se je otvoril tescnopisni tečaj, katerega vodi s požrtvovalno vztrajnostjo društveni blagajnik, sollicitator g. Viktor Karlinger in da je imela skupina koncem leta 1903 čistega premoženja 69 K 91 h. Na dnevnem redu bilo je tudi posvetovanje glede prireditve predpustne veselice. V tej točki odbor ni bil edin in je radi tega sklenil, da se skliče na dan 16. prosinca t. l. ob 8. uri zvečer v gostilniških prostorih g. Perlesa prijateljski sestanek vseh članov, kateri naj se potem izjavijo radi te prireditve. Ako se upošteva, da obstoji ta skupina šele eno leto in pripada istej le 25% mesečnih in pristopnin, iz katerih ima skupina pokriti vse tekoče stroške, moramo biti s prvoletnim uspehom zadovoljni. Slovenski odvetniški in notarski uradniki se pa uljudno vabijo, da pristopijo temu društvu, ki se je vendar ustanovilo le v njih edino korist, v polnem številu.

— **Plesni venček** prirede dne 16. t. m. uslužbenici trdke Samasa v Puntigamski pivnici.

— **Lep vzgled!** S Koroškega se nam piše: Nedavno so bile v St. Janžu nad Rožekom občinske volitve. Ker smejo osebno voliti samo moški, so bili v volilni sobi navzoči sami moški, le pri volilni mizi je stala neka kmetica in pozorno opazovala volilce, ko so oddajali svoje glasove. Meneč, da kmetica ne ve, da ne sme sama voliti, marveč samo s pooblastilom, jo je nekdo na to opozoril; kmetica mu je nato odgovorila, da ji je to dobro znano in da je baš radi tega došla k volitvi. Zakaj je to storila, se je pokazalo šele pozneje. Žena je imela kot posestnica volilno pravico, toda po zakonu mora za ženo voliti njen mož. Mož dotične kmetice pa je hud nemškiutar, ki je tudi s svoj glas oddal nemški stranki. Zato mu njegova žena, ki je Slovenka, ni zaupala, da bi glasoval z njenim pooblastilom za Slovence, kakor mu je ona velela. Da bi je mož ne mogel prevariti, je šla sama na volišče in vestno pazila na to, da je mož zanj volil s slovensko stranko. Šele ko se je o tem prepričala, je odšla z volišča. — To je lep vzgled na rodno odločnost. Ako bi se Slovenke na Koroškem, pa tudi drugod ravnale po tem vzgledu, bi slovenska narodna stvar bolj napredovala, kakor doslej!

— **Župnik in VI. božja zapoved.** To dni je bila v Velikovu zanimiva kazenska obravnava. Župnik Mažir v Šmarjeti pri Velikovu je tožil ženo tamkajšnjega nadučitelja radi razžaljenja časti, ker je v nekem pismu na svojega moža župnika dolžila, da jo je dalje časa zasledoval z nenravnimi ponudbami in da se mu je končno posrečilo, jo zapeljati. Pri obravnavi je toženka izpovedala, da ji je župnik večkrat prigovarjal, da se mu naj uda, in da je ta svoj smoter dosegel, ko je enkrat prišla v župnišče plačevati župniku za neke molitve v cerkvi. Ker jo je vest pekla, se je hotela svojemu možu izpovedati in je v tanamen napisala ono pismo, katerega si pa ni upala mu izročiti. Po naključju pa je nadučitelj le našel dotično pismo, na kar je prišlo med zakoncema do zelo burnih prizorov. O tej stvari je zvedel tudi župnik Mažir in vložil, meneč, da se bo opral in da nadučiteljeva žena ne bo izpovedala proti njemu, tožbo radi razžaljenja časti. Toda Mažir se je korenito motil, zakaj obtoženka ni le sama vse priznala, ampak je nastopila celo dokaz resnice. Kot priča je bila zaslišana neka Marija D., žena hišnika v Vetriju, ki je pod prisogo izpovedala, da jo je župnik Mažir enkrat na cesti v Šmarjeti nagovoril in ji prigovarjal, da bi se mu udala. Ko je pozneje prišla v župnišče jagode, je župnik znova silil v njo, da je končno pala in grešila. Oče imenovan Marije D., zaslišan kot priča, je izjavil, da mu je njegova hči takoj, ko se je vrnila domov, pripovedovala, da je župnik z njo „nekaj napravil“. Na zagovornikovo vprašanje, kaj si je pri tej izpovedi mislil, je svedok molčal.

Ko ga je zagovornik vprašal: „No, ali ste si mislili, da je župnik z Vašo hčerjo molil rožni venec?“ je župnik ves ogorčen se dvignil in kričal, da protestuje kot katoliški duhovnik proti takemu zasmehovanju katoliške vere. Nato je bila še zaslišana natakatica Eliza S., ki je povedala, da ji izmed gostov, katerim je v krčmi stregla, ni bil nobeden tako vsiljiv, kakor župnik. Mažir jo je večkrat vabil, naj ga pride obiskat v župnišče in da naj stopi pri njem v službo kot kuharica. Ko mu je odgovorila, da ne zna kuhati, je rekel, da to nič ne dene, zanj zna že vsega dovolj. Obtoženka je še ponudila več drugih dokazov, a sodniku je bilo že podanih dokazov dovolj. Nadučiteljeva soproga, katero je župnik zapeljal in jo potem izmaščevanja, da ga je izdala soprogu

kot tatu svoje časti, tožil, je bila sveda — oproščena! To je lepa slika iz duhovniškega življenja! Kaj pravi „Slovenec“ k temu?

— **Mongliško bralno društvo** bo imelo svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 17. t. m. ob petih popoldne v svoji društveni sobi pri gđ. Franciji Trojanšek z običajnim dnevnim redom. Da bo občni zbor sklepšen, je treba, da je tretjina društvenikov navzočih; ako bi jih ne bilo toliko, bo zboroval občni zbor uro pozneje ter potem lahko veljavno sklepal ne glede na število društvenikov.

— **Čitalnica na Vrhniki.** V nedeljo 3. t. m. se je vršil občni zbor vrhniške čitalnice. Novi odbor se je konstituiral sledeče: predsednik g. J. Lenarčič, podpredsednik g. J. Verbič, blagajnik g. A. Flis, tajnik g. A. Smrdelj, odborniki gg. Fr. Stojec, R. Ziegler, Fr. Jurca jun. Zvečer so priredili visokošolci v prostorih čitalnice igro „Deseti brat“ v korist Prešernovega spomeniku. Želi so obilo zaslužnega priznanja. Zbrana je bila vsa tuk. elita. Žal, da smo pogrešali navadne vnanje goste. — Med odmori igre je sviral na gosli s spremljevanjem glasovirja stud. teh. g. M. Lenarčič. Presenetil nas je z mojstrskim izvajanjem, z absolutno dovršeno tehniko in gracioznim temperamentom. — Po igri je bil ples in šaljiva loterija. Kakor čujemo, je bilo čistega prebitka 85 K.

— **Postojinskemu salonskemu orkestru** se je posrečilo pridobiti kot gosta za eno točko pri veselici dne 17. t. m. svetovnoznano ameriansko damsko kapelo, katere je nastopila v vseh večjih evropskih mestih z najsjajnejšim vapehom. Prijatelji glasbene umetnosti, ne zamudite prilike, katere Vam nudi tak izvanreden užitek!

— **O predoru skozi Karavanke.** Enketa, katero je meseca listopada sklicalo železniško ministrstvo, da preide, da-li se naj nadaljuje z delom predora za dvotirno železniško progo, ali se naj napravi dva enotirna vzporedna tunela, je svoje delo končala. Enketa se je izrekla, naj se z delom nadaljuje po dosedanjem načrtu.

— **Odvetniki na Štajerskem.** Štajerska odvetniška zbornica je ravnokar priobčila svojo listo za leto 1903. Vseh odvetnikov na Štajerskem je 171, izmed teh jih je v Gradcu 76, v Mariburu 15, Celju 10, Ptujju in Ljubnem po 6, Gleisdorfu, Lipnici, Voitsbergu in Slov. Bistrici po 3, v ostalih sodnih okrajih po 2, oziroma po 1. Nemški listi se je jez, da imajo na Spod. Štajerskem slovenski odvetniki večino, dasi sta v Mariboru med 15 odvetniki le pet Slovencev; pač pa je v Celju med 10 odvetniki 6 Slovencev, dočim sta v Ptujju le 2 Nemca in 4 Slovenci.

— **Narodna čitalnica na Vranskem** izvolila si je za bodoče leto sledeči odbor: Kar. Schwenner, predsednik; dr. Ferdo Kunej, podpredsednik; Ivan Kramar, tajnik in blagajnik; Ivan Jakš, knjižničar; Fran Oset, Fran Schauer in Rudolf Vrabl odborniki; Ivan Lavrič in Luka Stober odb. na mestniki. Društvo je ud „Slovenske Matice“, »Družbe sv. Mohorja« in naročeno na sledeče časopise: »Slovenski Narod«, »Slovenec«, »Domovina«, »Slovenski Gospodar«, »Südslovenische Presse«, »Zvon«, »Slovan«, in »Dom in Svet«. Vsako sredo ima običajni strelski večer.

— **Ormoško učiteljsko društvo** si je v svojem glavnem zborovanju dne 7. t. m. izvolilo sledeči odbor: Anton Porekar (Hum) načelnik, Šimen Bezjak (St. Tomaž) podnačelnik, Adolf Rosina (Ormož) tajnik, Josip Rajšp (Ormož) blagajnik, Žolnir Melcher Micika (Vel. Nedelja) in Anton Kosi (Središče) odbornika. — Dosedanji požrtvovalni in neustrašivi načelnik Ernest Slanc je vsako zopetno izvolitev odklonil.

— **„Vesna“, društvo slovenskih in hrvatskih dijakov** vpodablja svoje umetnosti na Dunaju, ima svoj IV. redni občni zbor dne 15. t. m. ob 7. uri zvečer. Lokal: III. Richter Restauration, Rennweg 1.

— **Požar.** Ivanu Zavrlu v Dolgi Nogi je zgorela 23. pret. m. koč, vredna 660 kron. Zavrl je bil zavarovan samo za 300 kron. Ogenj je nastal, ker se je vnel lesen obok nad pečjo, ki je bila preveč zakurjena.

— **Zgradba nove ceste.** Na stavbišču za II. drž. gimnazijo so pričeli odkopavati svet za ondoto novo cesto.

— **Ledu se je navozilo do zdaj** v vse ledenice že obilo in se ni bati pomankanja za to zimo.

— **Iz maščevanja.** Slikarski pomočnik Franc Korošec, stanujoč v Bizoviku št. 54, je »štemal« Františko Mežnarjevo iz Bizovika št. 73, katerega pa ni prav marala za njega. To je zaljubljenega slikarskega pomočnika jezilo in včeraj zvečer je prišel pred Mežnarjevo hišo in je zagnal

skosi zaprto okno en kol in eno vozno vago v sobo, kjer spi Marija Mežnarjeva in njene hčore. Nato je pobegnil v mesto, kjer so ga danes jutraj prijeli.

— **Sam se je javil sodniji.** Dne 6. t. m. je bilo finančnemu svetniku pl. Nickerlu iz pisalne mize v pisarni ukradenih 94 K 23 vin. Tatvine je bil sumljiv pomočni sluga Josip Widmayer, katerega je istega dne neki uradnik videl v Nickerlovi pisarni, dasi ni imel tam ničesar opraviti, in kateri se je od 6. t. m. pogrešal. Sedaj se je sam javil pri sodniji, da je tatvino izvršil.

— **S petrolejem polit špeh.** Včeraj dopoldne je nekdo iz hudo bije polil mesarju Josipu Richterju na Karlovski cesti št. 4 špeh od enega prečica, ki je visel v klavnici, s petrolejem in mu napravil škodo 120 K.

— **Sprevodnik ponesrečil.** Včeraj je na postaji v Borovnici sprevodnik Ivan Dragar, stanujoč na Dunajski cesti št. 25, padel z vlaka tako, da je dobil levo roko pod kolo, katero je šlo čez njo in mu zdrobilo tri prste.

— **Popadljiv pes.** Včeraj zvečer je na Dolenjski cesti popadel tovarniškega delavca Dragotina Čepona, stanujočega v Hradečkem vasi št. 12, neki pes in mu raztrgal hlače.

— **Iz Amerike se je pripeljalo** danes jutraj 124 oseb, in sicer 112 Hrvatov in 12 Slovencev.

— **V Ameriko se je odpeljal** včeraj ponoči z južnega kolodvora 17 izseljencev.

— **Izgubljene reči.** Narednik Josip Sovejšek je izgubil dne 9. t. m. v bližini državnega kolodvora v Sp. Šiški denarnico, v kateri je imel zlat prestan in okoli 9 K denarja. — Vzgojiteljica B. K., stanujoča na Erjavčevi cesti št. 18, je izgubila včeraj popoldne v Spitalskih ulicah ručič, usnjato denarnico, v kateri je imela okoli 18 K denarja.

— **Našla se je fotografirana** skupina nekega društva. Ono društvo, ki pogreša sliko, izvoli se oglašiti v našem upravnistvu.

— **Notarsko mesto v Trzinu** je razpisano, ker je premoščen do sedanjega notar dr. Ivan Winkler v Podkloster na Koroško.

— **Mesto konceptnega praktikanta** pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani z adjutom po 1000 kron je razpisano. Zahtevajo se vsi trije juridični izpiti.

— **Hrvatske vesti.** Protimadžarske demonstracije v Zagrebu. Vled Ugronovega govora v ogrskem državnem zboru, v katerem je zanikal, da bi bili Hrvatje narod, tvorci svoje države, je zaviadalo silno ogorčenje v Zagrebu proti Madjarom. Ker se je raznesel glas, da biva Ugron v Zagrebu, se je zbrala velika množica ljudi pred madjaronsko kazino in glasno demonstriala proti Madjarom, proti Ugronu in domačim madjaronom. Zvečer so se demonstracije ponovile; nepregledna množica na čelu ji dijaki se je šetala po ulicah in prepevala rodoljubne pesmi ter protimadžarskimi klici demonstrialo proti Ugronu, vladi in Madjarom. Vendar pa demonstracije niso imele resnejšega značaja. V cellem je policija aretovala le 2 dijaka. — Kamničan ponesrečil v Zagrebu. Ivan Vižmar iz Kamnika se je v nedeljo vračal po savski cesti v mesto. Došel ga je neki voznik, kateri ga je povabil na voz. Ko je hotel stopiti nanj, so konji potegnili in Vižmar je pal ter se hudo poškodoval, da so ga prenesli v bolnico. — Protinemške demonstracije v Oseku. V nedeljo zvečer so se v gledališču v Oseku prigodile hrupne demonstracije. Neka nemška družba je vpriporila opereto »Der Rastbinder«, v kateri se poje tudi neki protislovanski kuplet. Ko bi se imel ta komad zapeti, so jeli Hrvatje žvižgati in piskati. Ker so Nemci proti temu protestirali, bi se bili skoro stekli. Hrvatski dijaki so samo iztirali iz gledališča nekega Nemca, ki se je posebešno izizvajal obnašal. — Afera Jagodić-Fischer. Svoječasno smo poročali, na kako premeten način je ukradl tehnik Jagodić gđ. Fischerjevi 82.000 kron. Ta denar je sedaj sidišče imenovani lastnici vrnilo. Preiskava proti Jagodiću pa še ni končana. Cela zadeva je baje zelo zagonetna, sploh pa se misli, da Jagodić ni zdrav na umu. — »Obzorje« je bil zadnjič zaplenjen, ker je priobčil nezaupnico madjaronskima posol. Hegediću in Nekoviću.

— **Prodaja „Slovenskega Naroda“** prevzel je dalje gospod Makso Lavrenčič, trgovec v Šiški.

— **Najnovejša novice.** — Ladjica kraljice Drage se je prodajala te dni na javni dražbi. Prišel pa je k dražbi le neki turški stotnik, ki je ponujal za ladjo 60.000

dinarjev, najbrže kot sultanov odposlanec. Dražba se je odgodila, da se oglasi več kupcev.

— **Sinagoga se je porušila.** V Bobinskem pri Varšavi se je vršila mrtvaška ceremonija v novi sinagogi, ki še ni bila popolnoma dogotovljena. Med duhovnikovim govorom so se udrila tla in na stotine vernikov je padlo v klet. Pri tem se je 20 oseb ubilo, mnogo pa jih je nevarno ranjenih.

— **Grozna nesreča v petrolejskih jamah.** V botkinskih jamah na Ruskem za pridobivanje nafte se je razpočilo več velikih kotlov, med njimi največja, ki je držal 75.000 pudov nafte. Goreča tvarina se je tako naglo razlila, da delavci niso mogli uiti. Več sto delavcev je zgorelo.

— **Tajno socialno-demokratsko tiskarno** je zasledila policija v Bakumu, kjer se je tiskal tudi socialnodemokratski list. Zaprli so vse urednike in sotrudnike, med njimi tudi vseučilišnega slušatelja Posner, učiteljske ženske gimnazije gospo Rubiž in več meščanov.

— **Novi železniški vozovi.** Železniško ministrstvo je naročilo pri raznih tovarnih 338 novih vozov za ceno 1.750.000 K.

— **Carica zbolela.** Zadnji teden je zbolela carica za hudo influenco ter ne sme iz sobe.

— **Waldeck-Rousseau** je zopet nevarneje bolan ter je njegovo stanje zelo obupno.

— **Spomenik Levu X I.** Vsi kardinali, ki jih je imenoval pokojni papež, so sklenili, takoj napraviti na svoje stroške papežu v Lateranu dostojen spomenik.

— **Samomor poneverjalca.** Železniški kontrolor Novotny v Sarajevu je poneveril 15.000 K ter se iz strahu pred kaznijo obesil.

— **Obesil se je v nekem** gozdu blizu Stuttgarta bivši socialno demokratski državni posl. Agster. Kakor znano, se je Agster svoječasno že hotel umoriti v državnozbornski palači.

— **Glasbeni državni izpiti.** Pri državnih skušnjah na Dunaju in v Pragi za poduk v glasbi je napravilo izpit 7 gojencev glasbene šole Kaiser na Dunaju. Natančen prospekt tega zavoda, ki se je ustanovil pred 29. leti, daje podrobne podatke o 7mesečnih pripravljalnih kurzihih za državne skušnje, o počitniških kurzihih (od srede julija do srede septembra), o specialnih kurzihih, o metodiki na klavirju, o pis.-teoret. poduku itd. in se na željo dobi pri ravnateljstvu, Dunaj VII/1.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. januarja. Proračunski odsek avstrijske delegacije je danes dognal razpravo o proračunu ministrstva zunanjih del. Po eno uro trajajoči pavzi bi se bila morala začeti razprava o proračunu vojnega ministrstva. Tu je pa dr. Stran-sky predlagal, naj se ta razprava odgodi in sicer iz ozirov na razmere v ogrskem parlamentu in specijelno iz ozira na zadnjo izjavo ministrskega predsednika grofa Tisze. Zdaj se debatira o tem predlogu.

Dunaj 12. januarja. Krakovski „Czas“ poroča, da je ministrski predsednik Körber ponedil Čehom 1. faktično uvedene notranjega češkega uradnega jezika in 2. obvezno izjavo, da se na Moravskem ustanovljena češka in ena nemška univerza, a Čehi s tem niso zadovoljni. „Czas“ izreka upanjo, da Čehi vendar še odnehaajo in preprečijo razpust parlamenta.

Brno 12. januarja. Permanentni spravni odssek, ki ga je volil deželni zbor, je sklican na dan 22. t. m.

Budimpešta 12. januarja. V poslanski zbornici je Ugron zahteval, da se črta iz zapisnika imenovanje „skupna vlada“. Zbornica je danes sprejela prvi rekrutni zakon in potem začela razpravo o drugem rekrutnem zakonu.

London 12. januarja. Iz Tokio se oficizno poroča, da je drugi odgovor ruske vlade na japonsko noto neugoden in da se japonska vlada s tem odgovorom ne zadovolji.

ALBOFERIN

redilno in krepilno sredstvo.

Rodi kri, jači živce, pospešuje slast do jodi.

Klinično preizkušeno: odlični zdravilni ga priporočajo za slabokrvne in prebolele ljudi in slabotne otroke.

Na prodaj po vseh lekarnah in drogerijah, kot prašek 100 gr. K 5,-, v tabletah 100 kosov K 1.50 in v čokoladnih tabletah 100 kosov K 1.80. **Poslednje nalašč za otroke.** (2998-17)

Vprašajte svojega zdravnika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 12. januarja 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majeva renta	100.45	100.65
42% srebrna renta	100.45	100.65
4% avstr. krona renta	1.055	100.75
4% zлата	120.30	120.50
4% ogrska krona	99.15	99.35
4% zлата	119.9	119.20
4% posojilo dežele Kránske	100.0	100.75
4% posojilo mesta Spjjet	100.0	100.0
4% Zader	100.0	100.0
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.95	101.90
4% češka dež. banka k. o.	100.0	100.60
4% z. o.	100.0	100.60
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.0
4% pest. kom. k. o. z	101.75	102.0
10% pr.	108.70	107.70
4% zast. pisma Innerst. hr.	101.0	102.0
4% ogrske cen.	100.50	101.50
4% dež. hr.	100.0	100.90
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.0	100.90
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.0	101.0
4% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.5	98.5
4% prior. dol. žel.	99.50	100.50
3% juž. žel. kup. 1/1	306.40	307.40
4% avst. pos. za žel. p. o.	100.65	101.65

Srečke		
Srečke od l. 1854	180	190
" " 1860/1	184.50	186.50
" " 1864	257	261
" tizske	162	164.50
" zem. kred. i. emisije	292	296
" " II.	283	287
" ogr. hip. banke	265	270
" srbske a frs. 100	92	94.70
" turške	135.40	138.40
Basilika srečke	19.10	20.10
Kreditna	463	473
Inomoške	81	88
Krakovske	79	83.40
Ljubljanske	70	74
Avst. rud. križa	53.10	54.10
Ogr.	28.75	27.75
Rudolfowe	65	68
Salburške	77	82
Dunajske kom.	497	507
Debitne		
Južne železnice	85.25	87.25
Državne železnice	675.75	676.75
Avstr.-ogrsko bančne delnice	1596	1603
Avstr. kreditne banke	681.25	682.25
Ogrske	773	775
Zivnostenske	253.50	254.50
Premogokop v Mostu (Brux)	682	686
Alpske montan	434.50	435.50
Praške žel. ind. dr.	1920	1910
Rima-Murányi	491	492
Trbovljske prem. družbe	385	390
Avstr. orožne tovr. družbe	458.50	460
Češke sladkorne družbe	155	156
Valute		
C. kr. cekin	11.33	11.37
20 franki	19.06	19.08
20 marke	23.44	23.52
Sovereigns	21.95	24.04
Marke	117.20	117.40
Laški bankovci	95.25	95.45
Rubli	252.50	253.50
Dolarji	4.84	5

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. januarja 1904.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K 7.91
" okt. 1903	" 50 " 7.71
Koruzza " maj 1904	" 50 " 5.26
Oves " maj	" 50 " 5.52

Efektiv.

Vzdržno.)

Meteorološko poročilo.

Vitina nad morjem 206.9. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nobo
11. 9. zv.	7406	- 2.9	sr. sever	oblačno	
12. 7. zj.	7399	- 3.8	sl. jvzhod	oblačno	
" 2. pop.	7386	- 1.6	sr. jug	del. jasno	

Srednja večerajša temperatura: - 1.8°, **normale:** - 2.6°. **Mokrina v 24 urah:** 0.0 mm.

Vid Woršič

c. kr. nadpaznik finanč. straže v p. trgovec in gostilničar v Preserju

danes, ob pol 6. uri zjutraj, prevaden s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni, v 51. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

111

Pogreb dragega ranjcega bo 14. t. m. ob pol 8. uri zjutraj. Priporočila se v molitev in blag spomin.

Preserje, 12. januarja 1904.

Jožefa Woršič, soproga.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Najlepša, na pol volnata ženska krila

z modernimi barvastimi bordurami franko na vsako pošto tucet po 8 gl. prodaja

Jakob Brady, Jimramov (Ingrowitz), Moravsko. 102

Poskusna pošiljatev po pol tucata za 4 gl. bo preprčila vsakogar o izredno nizki ceni

Učenec

primerno izobražen, zdrav in iz poštene hiše, se sprejme takoj v glavno trafiko in mešano trgovino v Mokronogu na Dolenjskem.

Ponudbe se naj adresirajo: Strel, Mokronog. 42-5

Zahvala.

Podpisani se v imenu po povodnji poškodovanih v vasi Selca najiskrejeje zahvaljujejo preblagorodnemu gospodu **Avguštu Novaku**, veleposestniku in tovarnarju v železnikih, za njegovo velikodušno podporo, katero je blagovolil nakloniti.

Selca, 11. januarja 1904.

Franco Šmid.

Franco Hainrihar. Franco Tavčar.

Ne plačujte 100 K ali še več ker dobite za gotov denar pri že od l. 1870 obstoječi firmi **M. RUNDKAMIN, Dunaj, IX. 1, Berggasse 3**, s petletno pisarno garancijo visok Singerjev šivalni stroj popolnoma dovršene konstrukcije, ki šiva lahko in brez hrupa z vsemi najnovejšimi zboljšavami po nastopnih nizkih tovarniških cenah: Singerjev družinski ročni šivalni stroj 42 K, stroj, ki se goni z nogo z eleg. zapiralom 49 K. Singerjev stroj z okr. čolnikom, močno delo z eleg. pokrovcem le 78 K. ravnotak za moške in vojaške krojače 95 K. Central-Bobbin kompl. 90 K. Stalne, gotove cene. 15 K takoj, ostanek po železničnem povzetju. Premnogo priznanj in naročil je na ogled. Cenik zastoj. 4

Spomini na Prešerna

Spisala Ernestina Jelovšek.

Katerega Slovenca ne bi zanimala ta knjiga! Pesnik-Prešeren, človek-Prešeren je gotovo najmarkantnejši pojav v našem narodu v XIX. stol. Pa dočim so nam prvi naši kritiki-esteti omenili in pojasnili ter končno pokazali pravo vrednost Prešernove poezije, nam je bila oseba in življenje pesnikovo zavito v nekaj meglen mitus, ki nam je kazal Prešerna sedaj v skoro preveč svetlih, sedaj zopet v pretemnih slikah. In vendar je bil le človek! „Homo sum“ velja tudi o pesnikih vseh narodov. S tu poudarjenega stališča je presojati to knjigo, ki nam je najbolj avtentičen dokument o Prešernu, saj jo je napisala - njegova hči.

Dobiva se v založništvu Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Cena broš. 2 K, po pošti 2 K 10 h, elegantno v platno vez. 3 K 40 h, po pošti 3 K 60 h. 2-5

Mednarodna panorama.

v Ljubljani - Pogacarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod I. vrste.

Od nedelje, 10. januarja 1904 do sobote, 16. januarja 1904:

Velezanimivo potovanje po Črni gori.

Mednarodna panorama kaže potovanja v naravni resničnosti ter zgodovinske in patriotske dogodke in pripetljaje v čarobni fotoplastični in perspektivi.

Ta panorama je bila odlikovana na vseh razstavah in je najcenejši, najizvrstnejši in najprijetnejši ljudski izobraževalni zavod na svetu. Več milijonov interesentov zasleduje po premnogi mesečni vsak teden menajoče se predstave.

Serija 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.

Vsak dan - tudi ob nedeljah in praznikih - odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

(110) **ravnateljstvo.**

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. - Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. - Ob 11. uri 51 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. - Ob 3 uri 56 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.). Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. - Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). - PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomestu, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). - Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. - Ob 11. uri 16 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. - Ob 4. uri 44 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. - Ob 8. uri 51 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. - PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. - ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. - PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobru. - Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 8 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Priden mesarski pomočnik

tudi oženjen, več slovenskega in nemškega jezika, z malo kavicjo, dobi zagotovljeno ekzistenco na deželi.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

28-7

Pisar

ki je dovršil 3 gimn. razrede, prost vojaščine, išče mesta kjerkoli, osobito pri kakem trgovcu. Več je slovenskega, nemškega in nekoliko hrv. jezika, zna pa tudi nekaj slovenske stenografije.

Naslov pove upravništvo. 108-1

Poskusite

pristni rastlinski liker „Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživlja telo, Budi tek in prebavo, Daje dobro spanje.

Lastnik: 5-8

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Ženitna ponudba.

Vdovec, 33 let star, brez otrok, trgovec in posestnik v bližini Ljubljane, poseduje čez 50 tisoč kron čistega premoženja, želi si v kratkem času v zakon vzeti gospico ali vdovo brez otrok, od 20 do 30 let staro in s premoženjem od 10 do 20 tisoč kron. Dotična oseba naj bi bila nekoliko zmožna v trgovini, kuhinji in pri poljedelstvu.

Pismene ponudbe s sliko naj se pošiljajo pod „Srečna prihodnost št. 1747“, poste restante, glavna pošta, Ljubljana. Pisma se bodo do 1. svečana t. l. prejemale. Za tajnost se jamči in se slika pri neugodnosti nazaj pošlje. 35-6

Mesečna soba

meblovana ali pa tudi nemebllovana se odda za februar. 83-2

Kje? pove upravništvo „Sl. Nar.“

Mlad mož

trgovsko izobražen, popolnoma več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, želi premeniti službo v kako advokatsko pisarno.

Ponudbe se prosijo upravništvu „Slovenskega Naroda“.

59-3

Trgovski pomočnik

spreten prodajalec, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se v tukajšni manufakturni trgovini pod ugodnimi pogoji sprejme. Reflektantje, ki so že tukaj služili, imajo prednost.

Ponudbe naj se pošlje pod „Sotrudnik 100“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

109-1

Slovinci!

Spominjajte se na to, da stoji v Ljubljani

Narodni dom

in v njem

restaravcija.

Toči se vedno sveže pizensko pivo in pristna vina. Izvrstna kuhinja. Nizke cene. Točna postrežba. Za gospode slovenske visokošolce priredil sem v kavarni posebno sobo z biljardom in drugimi igrami.

Istotam se sprejme še nekaj gospic, ki se žele učiti kuhanja. Pouk se vrši pod nadzorstvom kuhinjskega predstojnika.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN KENDA

RESTAVRATER.

Ernesta Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & KO.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvasorjev trg št. 6.

Največja izbera

posod za premog, pečnih okrilj, pečnih predstav z galerijo in brez galerije, kominastih stoljal in kominastega orodja v različnih izpeljavah.

Orodje za izrezljavanje.